

KAMER VAN BEROEP VOOR HET GESUBSIDIEERD VRIJ ONDERWIJS

BESLISSING

G. V. O. / 2008 / 9/ 10 september / 2008

In zake   verzoekende partij,
tegen   de inrichtende macht v.z.w.
                    verwerende partij.

Met een ter post aangetekende brief van 30 juni 2008 tekent verzoekende partij beroep aan tegen de beslissing van de inrichtende macht v.z.w., dd. 19 juni 2008, hem betekend bij aangetekende brief van 20 juni 2008, waarbij hem de tuchtstraf van het ontslag wordt opgelegd.

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker is vast benoemd als onderwijzer.

Verzoeker wordt bij aangetekende brief van 22 augustus 2007 in kennis gesteld van het feit dat tegen hem een tuchtonderzoek wordt ingesteld. Hij wordt voor zes maanden preventief geschorst. Tevens wordt op vraag van het schoolbestuur een strafonderzoek geopend, dat op 14 november afgesloten wordt met seponering. De preventieve schorsing wordt op 27 februari 2008 verlengd tot 30 juni 2008.

Verzoeker wordt bij aangetekende brief van 17 april 2008 opgeroepen voor het tuchtverhoor dat plaatsvindt op 14 mei 2008.

Op 19 juni 2008 wordt hem de tuchtstraf van het ontslag opgelegd. Bij aangetekende brief van 20 juni 2008 wordt hem de beslissing meegedeeld. Als tuchtfeiten die de straf verantwoord worden ingeroepen: een algemene gedragshouding van onaanvaardbare intimiteiten ten aanzien van meisjes en onaanvaardbare agressiviteit ten aanzien van jongens

Tegen deze beslissing tekent verzoeker beroep aan op 30 juni 2008.

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep

Het beroep is binnen de termijn en naar de vorm regelmatig ingediend.

3. Over de procedure

Verzoekende partij dient bij aangetekende brief van 9 juli 2008 en memorie in. De verwerende partij verstuurt bij aangetekend schrijven van 22 augustus 2008 een verweerschrift.

Er worden geen leden van de Kamer gewraakt.

De partijen worden gehoord door de Kamer van beroep op 10 september 2008.

Er zijn geen getuigen opgeroepen.

4. Over de grond van de zaak

4.1. Verzoeker voert aan dat het onderzoek partijdig gevoerd is. Met de verwerende partij neemt de kamer van beroep aan dat het inroepen van een wellicht impulsieve eerste reactie van de directie niet volstaat om partijdigheid van het onderzoek aan te tonen. Het inschakelen van het gerecht wijst er op, zoals verwerende partij ter zitting overtuigend aanvoert, dat het schoolbestuur van een grote zorg voor objectiviteit is uitgegaan. Verzoeker toont niet het tegendeel aan.

4.2. Het strafrechtelijk onderzoek eindigt op seponering wegens onvoldoend bewijs. Dat er geen strafrechtelijk te sanctioneren feiten zijn vastgesteld bewijst echter niet, zoals verwerende partij met reden opmerkt, dat er geen tuchtrechtelijke tekortkomingen zijn begaan. Uit de zorgvuldig doorgevoerde gerechtelijke ondervraging van leerlingen en het aanvullend verhoor van verschillende ouders door de directeur blijkt naar het oordeel van de kamer van beroep dat de essentie van de tenlastelegging voor bewezen moet worden gehouden. Verzoekende partij kan terecht aanvoeren dat niet elk afzonderlijk feit dat in het dossier voorkomt bewezen wordt. Maar uit de stukken komt onmiskenbaar naar voor dat verzoeker blijkt heeft gegeven van “een algemene gedragshouding van onaanvaardbare intimiteiten ten aanzien van meisjes” en meer occasioneel geattesteerd “een onaanvaardbare agressiviteit ten aanzien van jongens”. Verzoekende partij voert aan dat vele feiten onvoldoende in tijd en ruimte gesitueerd zijn. Met de verwerende partij aanvaardt de kamer van beroep dat de feiten die de algemene gedragshouding van verzoeker vormen, te situeren zijn in het schooljaar dat aan het inzetten van de tuchtprocedure voorafging en in elk geval niet eerder aan het schoolbestuur bekend waren.

4.3. Verzoekende partij ontkent de meeste feiten of minimaliseert ze. De feiten zouden uit hun context worden gehaald door de verwerende partij. Verzoekende partij slaagt er echter naar het oordeel van de kamer van beroep niet in om voor de door haar erkende feiten een geloofwaardige andere context aan te geven. Verzoekende partij betwist zelf niet dat hij “soms een krijtje wierp in de kledij van leerlingen” en “af en toe op een speelse manier op het achterwerk van leerlingen heeft geslagen”. Als een jongen die over hem een wat spottende opmerking heeft gemaakt, wordt verzoeker kwaad maar als de rust nog niet is teruggekeerd gooit hij bij wijze van grap een zachte bordenwisser naar de leerling om hem die te laten vangen.

In een conflictsituatie met een bordenwisser gooien naar een leerling wordt door de klasgenoten evenwel beleefd en weergegeven als agressief gooien. In de versie van de meisjes wordt het “speels op het achterwerk slaan” een stelen tegen hun zin waaraan ze proberen te ontkomen. Verzoeker lijkt niet te beseffen dat hij in zijn verhouding met meisjesleerlingen zoals die door de leerlingen beleefd wordt, bij herhaling een sensuele connotatie binnenbrengt die niet te verzoenen is met een correcte pedagogische verhouding waarin de leerlingen zich in hun intimiteit volkomen beschermd en vrij kunnen voelen. Verzoekende partij voert aan dat op dit terrein de opvattingen veranderd zijn en dat hij wellicht soms te ver is gegaan met bepaalde houdingen en gedragingen die niet kwaad bedoeld waren. De kamer van beroep stelt vast dat er zich op dat gebied twee jaar eerder al een incident met klacht heeft voorgedaan. De directeur wijst er op dat hij verzoeker toen met de grootste nadruk heeft gewaarschuwd: “Ik verwittigde X. toen heel serieus met de opmerking dat hij nooit één vinger naar een kind mocht uitsteken”. Als verzoeker aan die eerdere waarschuwing herinnerd wordt antwoordt hij: “Ik weet het. Het zit in mijn kop. Ik zeg het tegen mezelf ... kom er niet aan...”. In zijn concrete context zoals die uit het - op dat punt niet door verzoeker betwiste - verslag van de directeur naar voor komt, blijkt dat verzoeker zich op dat moment bewust was van het problematische karakter van zijn gedrag. De relativiserende verklaring die verzoeker in zijn verweer aanvoert als zou zijn repliek enkel betrekking hebben op een bezorgdheid nadat een collega in een duo-baan hem op de hoogte bracht van ‘roddels’ die door leerlingen over hem werden verteld, kan niet overtuigen.

4.4. De kamer van beroep besluit dat verwerende partij niet zonder grond heeft kunnen oordelen dat verzoekers algemene houding, gekenmerkt door onaanvaardbare intimiteiten tegenover meisjes en agressiviteit tegenover jongens, voor gevolg moest hebben dat zij verzoeker niet langer de verantwoordelijkheid voor de vorming en de opvoeding van de kinderen die haar door de ouders worden toevertrouwd, kon opdragen. Daarbij kan met alle respect voor de verzoekende partij bevestigd worden dat er nooit sprake is geweest van ingrijpende inbreuken op de intimiteit en integriteit van de leerlingen. Dat belet niet dat verwerende partij het grensoverschrijdend gedrag van verzoeker onverzoenbaar kon achten met de correcte pedagogische verhoudingen die zij in haar scholen wil gewaarborgd zien. Een veranderd tijdsgevoel en evoluerende opvattingen kunnen na een duidelijke waarschuwing twee jaar eerder, ook niet meer als een verzachtende omstandigheid worden ingeroepen. Dat een eerdere vermaning niet de verhoopte gedragsverandering meebracht, kon de verwerende partij er in redelijkheid toe doen besluiten om verzoeker uit haar instelling te verwijderen door een tuchtrechtelijk ontslag.

BESLISSING

Gelet op het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de centra voor leerlingenbegeleiding, zoals het werd gewijzigd;

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 22 mei 1991 omtrent de preventieve schorsing en de tucht, alsmede omtrent het ontslag van sommige tijdelijke personeelsleden in het gesubsidieerd onderwijs en de centra voor leerlingenbegeleiding, zoals het gewijzigd werd;

Gelet op het huishoudelijk reglement van de Kamer van Beroep van het gesubsidieerd vrij onderwijs van 20 oktober 1999;

Na beraadslaging en met eenparigheid van stemmen,

Enig artikel.

De bestreden beslissing wordt bevestigd.

Brussel, 10 september 2008.

De Kamer van beroep is samengesteld uit:

De heer Raf VERSTEGEN, voorzitter;
Mevrouw B. PLETINCK, de heren A. JANSSENS en P. WILLE,
vertegenwoordigers van de representatieve groeperingen van de inrichtende machten;
Mevrouw H. LAVRYSEN, de heren M. BORREMANS en D. DAEMS,
vertegenwoordigers van de vakorganisaties,

Opgemaakt in twee originele exemplaren, waarvan één voor elke partij.

De secretaris,
Karen DE BLEECKERE

De voorzitter,
Raf VERSTEGEN